

ADY ENDRE

A szétszóródás előtt

„És áll (az előbbieknél) helyébe egy utálatos, ...
és békességnek színe alatt csalárdul cselekszik
azzal, és elmenvén győzedelmet vészen kevés
néppel. Elfoglalja az országnak gazdag részét, ...
zsákmányt, prédát és gazdagságot oszt az ő vité-
zeinek, és gondolataival forgolódik az erőssé-
geknek megvételek felől, de azt ideig eltitkolja.”
(Dániel könyve 11.)

*Hát népet Hadúr is szétszórja:
Szigoruabb istenek ezt így szokták,
Miként egy régi, bánatos, erdélyi
Prédikátor írásba róttá
Keresvén zsidókkal atyafiságunk.*

*Jöttünk rossz erkölccsel rossz helyre,
Volt utonállók új utbanállóknak
S míg úrfajtánk egymást s a népet falta,
Tunya álmainkat jég verte
S még a Templomot se építettük föl.*

*Helyünkön meg nem tudtunk állni
S ide kerültünk, ez kezdeti átkunk,
Ma már nem mienk paráznás véruink sem,
Jöhet a helyünkre akármí:
Megöltük és kibűnöztük magunkat.*

*És mi nem leszünk majd szétszórva
Árvult, de mégis győzedelmes fajta:
Minket korszakok tűz-dühe nem edzett
S fölolvast a világ kohója
S elveszünk, mert elvesztettük magunkat.*

1914. január